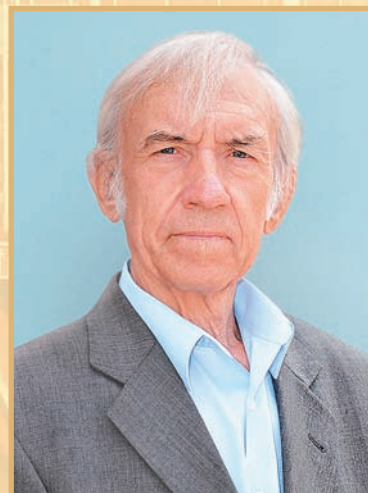

МАЛІНОВСЬКИЙ Володимир Болеславович

Випускник автомобільного
факультету (1963)

Президент Асоціації міжнародних автомобільних
перевізників України (1991–2001).
Заслужений працівник транспорту України,
ветеран праці

Народився 19 лютого 1941 р. у м. Житомирі. Закінчив школу № 23 м. Житомира. Був напрочуд здібним юнаком, який поєднував навчання та художню самодіяльність, захоплювався спортом. Упродовж трьох років, із восьмого класу, був комсоргом.

У 1958 р. Володимир Болеславович вступив до Київського автомобільно-дорожнього інституту. Під час навчання в КАДІ він знайшов життєве призначення, навчився працювати швидко, якісно та самовіддано. Стінам альма-матер Володимир Болеславович також завдячує знайомством із хорошими друзями, з якими досі тісно спілкується: Ф. М. Гораєм, Л. М. Давидовим, П. П. Волковим, А. І. Ісаченком. Часто згадує В. Б. Маліновський товаришів по гуртожитку Б. Іванова, М. Фоміна, В. Сороку, М. Гайдай, а також А. Гончар — однокурсницю, яка займалася мотоспортом у мотосекції університету.

Теплі спогади залишилися в його серці й про викладачів КАДІ, які стали для студентів еталонами в житті та професійній сфері. Надзвичайно уважною, чуйною та ввічливою людиною була викладачка німецької мови О. Ф. Кіріченко. Як зібраний, серйозний та інтелігентний, енциклопедичних знань педагог запам'ятався доц. Є. І. Борзаковський. Не можна не захоплюватися і тим, скільки зусиль доклав керівник мотосекції Л. Ю. Братковський до того, щоб мотокоманда інституту була першою в щорічних змаганнях із мотокросу між командами МАДІ, ХАДІ та КАДІ.

Після закінчення інституту в 1963 р. В. Б. Маліновський розпочав трудову діяльність на посаді майстра Фастівської автобази Київського раднаргоспу. Працював начальником відділу експлуатації Фастівського АТП-09051, пізніше — головним інженером Білоцерківської автоколони 2206, а з 1970 р. — директором Фастівського АТП-09051. У 1974–1977 рр. працював у відділі транспорту і зв'язку Київського обкому Компартії України. З 1977 р. був заступником начальника, згодом — начальником пасажирського управління, начальником вантажного управління та заступником міністра Міністерства автомобільного транспорту та шосейних доріг України.

У 1991 р. Володимир Болеславович Маліновський був обраний президентом Асоціації міжнародних автомобільних перевізників України. Збудував примі-

щення для асоціації на вул. Щорса, яке у 2002 р. президент ІРУ, на той час — Девід Грін, визнав одним із найкращих у Європі.

За часів Володимира Болеславовича чимало студентів КАДІ–НТУ пройшли виробничу практику на базі АсМАП. Деякі з них після закінчення університету стали співробітниками Асоціації.

До нього й нині часто приходять колеги-автомобілісти, аби подякувати за простягнуту свого часу руку допомоги. Адже й у роботі, і в житті Володимир Маліновський завжди керувався правилом: *«Роби людям добро!»*.

Зараз, перебуваючи на заслуженому відпочинку, В. Б. Маліновський не полишає справи всього свого життя. Його часто запрошують на конференції міжнародного рівня, які проводить АсМАП.

Нагороджений медаллю «Ветеран праці», двома орденами «Знак Пошани», нагородою за велику організаційну роботу з мобілізації трудівників на ліквідацію наслідків аварії на Чорнобильській АЕС та Почесною грамотою Верховної Ради України. Заслужений працівник транспорту України.

Зі своєю дружиною Тамарою Василівною Володимир Болеславович познайомився ще в дев'ятому класі. Подружжя виховало сина Ігоря, а нині радіє успіхам онука Ярослава.

Девід Грін, президент ІРУ, вручає нагороду, 2002 р.